

GUIA DE LA PROSTITUCIÓ VALENCIANA

Clubs, per a tots els gustos i butxaques

Les carreteres valencianes estan vorejades per desenes de clubs on els homes dels pobles dels voltants cremen energies. La familiaritat del tracte en alguns d'aquests locals contrasta amb la fredor del negoci més vell del món.

Laura Alarich

¿Qui no ha mirat amb curiositat alguna vegada un d'aquells locals que amb rètols de color verd i blau s'anuncien sota el genèric nom de «clubs»? ¿Què hi deu haver darrere d'aquesta cortina de color grana o d'aquella porta de vidres d'espill?

Per a una gran majoria de públic no habitual d'aquests tipus de locals la resposta és immediata: prostitució, misèria, macarrons... A més, després de les xarxes de prostitució de menors que han eixit a la llum últimament i que utilitzaven alguns clubs com a base d'operacions, aquests ambients s'han enfonsat encara més, si és possible, en el món de la novel·la negra.

Però no tot és així. Darrere de molts d'aquests locals hi ha bons i pròspers negocis i tan *nets* des del punt de vista comercial com una botiga de queviures. Només la manca d'una regulació legal realista d'un negoci tan antic i nombrós com el de la prostitució situa aquests locals al límit de la legalitat. Els propietaris dels clubs coneixen molt bé que

només les bones relacions amb certes institucions oficials i els pagaments de fortes quantitats de diners sota màniga els permet continuar navegant entre dues aigües.

Anar de clubs: on, com, quant

El País Valencià disposa d'una de les majors ofertes de clubs de l'Estat espanyol. La relació que ve a continuació només vol ser una orientació per a les persones que vulguen tenir accés a aquest tipus de serveis amb coneixement de causa del terreny que trepitgen.

Com a condicions *sine qua non* per anar a aquests locals cal tres elements: diners o targeta de crèdit, cotxe, pre-

Els anomenats clubs esguiten les carreteres del país.

servatiu. Arran d'ací tot és qüestió de triar.

Clubs de carretera

Estan fent forrolla. La seua clientela és amplíssima. De camioners a camperols, passant per la burgesia dels pobles de les rodalies o fins i tot de València o Alacant.

Es troben principalment a les següents carreteres:

N-340 València-Albacete:

Club Vivo situat a l'altura d'Algemesí. Freqüentat per camioners, i gent dels pobles dels voltants. L'edat de les dones que hi treballen oscil·la entre 20 i 35 anys. Preus: 3.000 en habitació normal. Entre 10.000 i 12.000 la *suite*, amb tendència a la baixa. Entre setmana, es pot aconseguir entre 6.000 i 8.000. Les dones no s'acosten al client de seguida, la qual cosa permet als tímids triar amb calma. Alguna de les dones ixen amb el client a l'hotel o al domicili d'aquest per 15.000-17.000 pessetes. La majoria no ho fan, ja que tenen macarra. Hi treballen de 10 a 15 dones. Celler curt. Música flamenca.

Club Alvi. Clientela habitual: camioners i agricultors. Hi treballen de 5 a 8 dones entre 25 i 45 anys. El preu oscil·la entre les 3.000-5.000. Quasi sempre hi ha dones de color que utilitzen les paraules *amo* i *tete* per dirigir-se al client. Interessant la dona que treballa darre la barra, ja que només ofereix els seus serveis a qui li abelleix. La resta de les dones es tiren damunt del possible client només obrir la porta, la qual cosa resulta una mica asfixiant. Celler curt. Una mica *cutre* a trets generals.

Club Las 4 Arocas: Treballen de 3 a 5 dones d'entre 25 i 50 anys. Hi percutre. Generalment buit. Música flamenca.

Ambient passolinià. La clientela són agricultors dels voltants. Pot ser dels pocs clubs on el client és rebut en valencià. Preu: pràcticament a convenir des de 2.500. Celler curtíssim. Els

clients són sempre homes de més de 40 anys i estrictament habituals.

Club Charli: Té l'ambientació més bufona i l'aire més bonic de tots els clubs d'aquesta carretera. Ambient relaxat. Música ambiental, lleugera en general. Gens de flamenco. Hi treballen de 8 a 10 dones d'entre 25 i 35 anys. La clientela és d'un nivell econòmic superior. Celler normal. Preus entre 3.000 i 12.000 pessetes, segons s'utilitze una habitació normal, *suite* i el temps requerit. Pregunteu per Estefania, àlies *Fani*.

Club Riviera: Ací es pot trobar la major varietat de dones dels clubs d'aquesta carretera. Hi treballen de 10 a 14 dones d'entre 20 i 40 anys, de les quals 4 o 5 són realment atractives, cosa estranya en aquest tipus de clubs. Tenen els mateixos preus que al club anterior.

Si el client opta per utilitzar la *suite*, l'accés s'hi fa des de l'exterior, per tal d'evitar mirades indiscretas de la resta de clients. Música variada. Celler acceptable. El local no té seients, per la qual cosa el client *voyeur* no pot gaudir de la seua copa si no té intenció de passar a les habitacions. La majoria de les dones no fan eixides fora del local.

Club Venècia: Es troba a 1.000 metres deixant la N-340 per la cruïlla de la carretera de Gavarda. Ambient familiar i relaxat. Clients pràcticament fixos. El local és propietat d'Antonio Seco, però és la seua companya, Mari Trini, qui porta el negoci i controla la caixa. Actualment hi treballen unes 15 dones d'entre 19 i 35 anys. El tipus de client és molt divers. Preus semblants als dos clubs anteriors. Bon celler i variat. Antonio Seco fa passar revisions sanitàries periòdiques a les dones que treballen en el club. Fins i tot disposa, al mateix club, d'una farmaciola amb tot tipus de medicines per tractar les més diverses malalties de transmissió sexual.

N-332 València-Alacant:

Clubs 2.000, La Trocha i Las Palmeras: són la gran excepció als clubs de carretera. Es troben al terme municipal del Verger, només entrar en la comarca de la Marina Alta. Als tres clubs treballen unes 40 dones entre 20 i 30 anys, de les més diverses nacionalitats.

L'ambientació dels locals és realment bona com també la música. La roba utilitzada per les dones recorda els clubs

Hi ha locals atesos per dones de totes les nacionalitats.

parisencs durant l'ocupació nazi que ens mostren les pel·lícules. Calces, lligacames, etc., són d'allò més habituals. Cellers esplèndids. La clientela està formada per la burgesia de Dénia, Gandia i Oliva. No obstant, els preus van de 5.000 a 15.000 segons el servei demanat. Les dones que hi treballen fan tot tipus d'eixides a hotels i domicilis particulars, però mai per menys de 20.000 pessetes.

Clubs: Los Naranjos, 202 i Isa: es troben a la mateixa carretera, entre Fa-

vara i Gandia. Terriblement *cutres*. Dones de 50 anys, comparteixen lloc a la barra amb xiquetes que diuen tenir 18. No és estrany veure dones amb les galtes o els ulls marcats per l'acció d'algun macarra enrabiat. Ideals per a persones amb esperit d'Indiana Jones.

¿Com funcionen els clubs de carretera?

Aquests locals funcionen pràcticament en la seua majoria de manera idèntica. El client té al seu abast un preu mínim, entre 2.500 i 5.000 pessetes segons el local, el qual li dona dret a mantenir una relació sexual (30 minuts) en una habitació normal. També pot triar la *suite*, que consisteix en una habitació més gran amb un llit rodó, una banyera rodona i espills a les parets i el sostre.

A la *suite* la relació sexual pot durar una hora i els preus oscil·len, segons el local, entre 10.000 i 17.000 pessetes. Però també es pot arribar a preus distints segons el dia de la setmana o el treball que hi haja al local un dia concret. A tots els clubs accepten Visa i altres targetes de crèdit. Fins i tot, en alguns, fan rebuts pel valor de les copes o la relació sexual. Al rebut apareix el nom del club com a cafeteria i el concepte de la despesa com a dinars o sopars. Als preus de l'habitació haurem d'afegir sempre el preu de la nostra copa i de la copa a què tindrem de convidar la senyoreta. La nostra copa ens costarà des de 200 a 800 pessetes, segons demanem una cervesa o un whisky. La copa de la senyoreta sol costar 1.000 pessetes. Dues mil si el club és *top-less*. □

Club Riviera, la major varietat de dones a la comarca.